

TÜRKİYE MADEN - İŞ
SENDİKASI
YAYINLARI

GERÇEK İŞÇİ SENDİKASI

MADEN - İŞ YAYINLARI : 2

Bu Broşür, Türkiye
Maden - İş Sendikası
Üyeleri için hazırlan-
mıştır.

İstanbul 1965

ÖNSÖZ

Okuyup yazanı az bir ulus olmanın bütün acısını çekmekteyiz. Sendika olarak işçi kardeşlerimize yararlı olabilmenin ilk şartı, üyelerimizi okur yazar duruma getirmek ve onlara kendi benliklerinin ve varlıklarının bilincini verebilmektir. Onun için de eğitime en geniş ölçüde önem vermekteyiz. Eğitim için de Büyük Önder Atatürk'ün direktifine uyuyor ve onun sesini her an kulaklarımızda duyuyoruz:

«Maarif işlerinde behemehal muzaffer olmak lâzımdır. Bir milletin gerçek kurtuluşu ancak bu suretle olur. Bu zaferin temini için hepimizin tek can ve tek fikir olarak esaslı bir program üzerinde çalışması lâzımdır. Bence bu programın esaslı noktaları ikidir :

- 1 — Sosyal hayatımıza uygun olması,
- 2 — Asrın icaplarına uygun olması.»

İşte bizim eğitim amacımız, Kurtuluş Savaşı Başkomutanı Mustafa Kemal'in bu direktifine uygundur ve onun belirttiği şu amacı da kapsamaktadır :

«Bir taraftan cahilliği ortadan kaldırmaya uğraşırken bir taraftan da memleket evlâdını sosyal ve iktisadî hayatta fiilen tesirli ve verimli kılabilmek için elzem olan iptidaî bilgileri emelî bir tarzda vermek usul-ü maarifimizin esasını teşkil etmelidir.»

Ve Atatürk'ten direktif alan bizler de inanıyo-

ruz ki «memleketimiz içinde medenî fikirlerin, asrî ilerlemelerin bir an kaybetmeksizin yayılması ve gelişmesi lâzımdır. Bunun için bütün ilim ve fen erbabının bu hususta çalışmayı bir namus borcu bilmesi gerektir.»

Bu yayınlar, üyelerimizin devrimci birer vatandaş olarak yetişmesine de hizmet edecektir. Büyük Önder demişti ki: «Bilhassa iktisadî faaliyemizi istinat ettireceğimiz esaslar her türlü bilgi ile beraber doğrudan doğruya memleketimizin topraklarını koklayarak ve bu topraklarda bizzat çalışan insanların sözlerini işiterek tesbit olunacaktır. Sanayi ve ticaretimiz için dahi aynı müteâlâ yapılacaktır. Yeni Türkiye Devleti temellerini süngü ile değil, süngünün dahi dayandığı iktisadiyatla kurulacaktır. Yeni Türkiye Devleti cihangir bir devlet olmayacaktır. Fakat yeni Türkiye devleti iktisadî bir devlet olacaktır.»

O halde üyelerimizin sesine kulak vereceğiz ve üyelerimizin iktisadî hayatta, endüstri hayatında ve öteki dallarda söz ve karar sahibi olabilecek bir bilgiye ve bilince ulaşmasına hizmet edeceğiz. Eğitim çalışmalarımız, iktisaden de hür bir vatanında üyelerin Anayasada teminat altına alınan haklarını eksiksiz kullanabileceği yükselişi sağlamaya yönelmiş olarak devam edecektir.

Türkiye Maden-İş Sendikası
Genel İcra Kurulu

G İ R İ Ő

Memleketimizde de sendikacılık gelişti. İşçiler, toplum hayatında söz sahibi olduklarını öteki sınıf ve zümrelere kabul ettirdi. Böylece «sendikacı» deyi-mi yerleşti. Hak arayana, emeğinin gerçek değerini istemeye başlayanlara «sendikacı» denmesi yayıldı. Sendika yöneticilerine, sendikada çalışanlara, sen-dika temsilcisi olanlara, sendikaya üye olmuş uya-nık işçilere hep «sendikacı» denmesi kimseyi yadırgatmıyor. Bu sendikacı topluluğu içinde başarılı sen-dikacı olmak pek de görüldüğü gibi kolay değil. Çün-kü başarılı sendikacı; üye işçilere, o işkolundaki büt-tün işçilere, öteki işkolunda çalışan bütün Türk iş-çilerine, hattâ bütün dünya işçilerine yararlı olmasını bilen işçidir.

Onun için sizi, başarılı sendikacı olmaya çağırı-yoruz.

Başarılı sendikacı olmanın basit yollarını öğre-teceğiz.

Bu yolda ilerlemek, daha bilgili, daha yararlı, da-ha etkili olmak elinizdedir.

Unutmayınız ki sendikacılık, bütün müsbet bi-limlerden yararlanan, konusu insana hizmet olan, sosyal adaletin gerçekleşmesini amaç bilen bir hare-kettir. Bu bakımdan, her Őeyi bilerek, öğrenerek iler-leyeceğiz. Başaracağız ve başkalarının da başarıları-nı hazırlayacağız.

**Türkiye Maden - İş Sendikası
Eğitim Dairesi**

SENDİKA NEDİR?

Sendika, işçiler tarafından kurulan, işçiler tarafından işçilere yararlı olmak amacıyla yönetilen hak arama derneğidir. İşverenler de sendika kurarlar. Onlar da kendi menfaatlerini kollarlar ve işçilerin istek ve müracaatlarına karşı alacakları kararları tesbit eder, sendikaları aracılığıyla uygularlar.

Her memlekette, işçilerin kurup, işçilerin yönettiği ve işçiye yararlı olmak amacıyla çalıştığı derneklere sendika denmez. Her milletin kendi diline ve geleneğine göre bu derneklere verilen adlar vardır. Bizim memleketimizde işçilerin haklarını, hürriyetlerini ve menfaatlerini koruyan çeşitli cemiyetler, dernekler ve sendikalar da kurulmuştur. Bugün işçilerin emeklerinin karşılığını tam olarak almak amacıyla çalışan işçi derneklerine SENDİKA diyoruz. Anayasada da SENDİKA KURMA HAKKI yer almıştır.

ANAYASADA SENDİKA HAKKI

27 Mayıs 1961 de kabul edilen Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 46. maddesi aynen şöyledir :

«Çalışanlar ve İşverenler, önceden izin almaksızın sendikalar ve sendika birlikleri kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten ayrılma hakkına sahiptir.

Sendika ve sendika birliklerinin tüzükleri, yönetim ve işleyişleri demokratik esaslara aykırı olmaz.»

Demek ki, önceden hiç kimseden izin almadan sendika kurma hakkı vardır. Bu sendikalara

serbestçe üye olunur ve serbestçe ayrılır. Bu bakımdan herkesin sendika kurması mümkündür. Bir kaç kişinin bir araya gelip, bir tüzük kabul edip sendika kurduğunu mülkiye âmirine bildirmesi ile sendika kanunilik kazanır.

GERÇEK İŞÇİ SENDİKASI

İşçilerin kurdukları ve işçilerin yönettikleri bütün sendikaları gerçek işçi sendikası saymak doğru değildir. Çünkü sendikalar, üyelerinin ekonomik ve sosyal menfaatlarını koruyan, onların kültürlerini geliştiren, daha iyi iş şartlarına kavuşmalarını sağlayan bir sosyal kuruluştur. Bu bakımdan bir kısım işverenler ve sermaye çevreleri bir işçi sendikasının tam olarak amacına varmasını önlemek için herhangi bir «İşçi Sendikası» nı kendi etkileri altına alırlar.

İşveren çevrelerinin bu etkileri her vakit isbat edilemez. Ama işçilerin bir milli sendikada toplanıp güçlenmesini önleyen çabaları elle tutulacak kadar kuvvetle görülür, sezilir ve anlaşılır. Bir kısım çıkarıcı işverenler ve sermayeci çevreler işçilerin bilinçlenmesini (şuurlanmasını) istemezler. Sendikaların oyalayıcı bir yol izlemesini daha elverişli bulurlar ve buna çalışırlar. Hattâ işçileri şaşırtmak için, işçilerin gerçek işçi sendikasında kuvvetlenmesini önlemek için, işçilerin teşkilâtlanmasını soysuzlaştırmaya çalışırlar. Böylece gerçek sendikalar yerine, işçilerin kukla sendikalara dağılmasını plânlarlar ve her zaman kendilerine hizmet edecek bir kaç sözde işçiyi bulurlar. Onları desteklerler ve onlara dolaylı olarak çeşitli yardımlarda bulunurlar.

Hele grev ve toplu sözleşme hakkının gerçekleşmesi üzerine işverenler ve sermaye çevreleri kukla sendikalara çok daha fazla önem verirler.

KUKLA SENDİKANIN KURULMASI

İşçilerin bilinçlenmesini, ekonomik ve sosyal haklarının korunmasını ve işçilerin bilinçli bir kuvvet hâline gelmesini önlemek isteyen çevrelerin yapacağı ve yapmış olduğu işlerden birisi ve ilki, şudur:

Önce işçileri, kendi öz sendikasından istifaya zorlarlar. Çünkü işçinin gerçek sendikası, işçilere :

Daha iyi ücret,
Daha iyi iş şartları,
Daha iyi çalışma sistemi,
Daha az çalışma haftası,
Daha kuvvetli gıda,

Sosyal adalete uygun bir gelecek sağlamaya çalışır. İşçinin sömürülmesine karşı uyanık bir varlık hâline gelmesini başarır. İşçinin insanca yaşamayı şartlarını hazırlar ve nihayet gerçek işçi sendikası işçinin, işverenlerin kulu, kölesi olmadığını belirterek işçi - işveren münasebetlerinin efendice ve karşılıklı sorumluluk duygusu ve görev bölümü gereğine göre insanca düzenlenmesini amaç bilir.

Ama, işverenler ve sermaye çevreleri bu amaçların önlenmesi için gerçek işçi sendikasını parçalamaya çalışırlar, kukla sendika kurdururlar. İşverenler kendi çıkarlarını, bu kukla sendika vasıtasıyla yürütürler. Haris ve bilgisiz sendikacıların çoğalmasına yardım ederler. İşçileri, bir tek sendikada toplanmaktan alkoymak için görülür, görülmez baskılara ve aldatmalara baş vururlar.

KUKLA SENDİKALARIN GÖREVLERİ:

Kukla sendikalar, işçi menfaatlarına hizmet eder görünürler, fakat işçileri parçalamak suretiyle işçi-

ye büyük kötülük yaparlar. Sendika yöneticisi durumunda görülen kukla işçi ise, işverenlerin, işçileri oyalamak için vermeyi tasarladığı ücret zammını, kendisi elde etmiş gibi gösterir ve işçiye «bak, sana zam aldım» der. Oysa alınan zam, devede kulak gibi kalır. Verilmesi gereken zammın çok azı verilmiş olur. Kaldı ki, gerçek sendikacılar, yalnız ücret zammının peşinde koşmaz. İşçinin şuurlanması sağlar ve işçinin insanca yaşaması amacını gerçekleştirmeye çalışır. Zam, sendikaların yapacakları işlerden sadece birisidir.

Kukla sendikaların yöneticileri, sermaye çevrelerinin isteklerine uygun çalışmalar yaparlar, onların sözlerinden çıkmazlar. Kukla sendikalar göstermelik bir işçi sendikası olarak kalır. Asıl görevleri işçileri kendi öz sendikasından ayırmak, paralamak, güçsüz bir duruma sokmaktır. Kukla sendikalar aldatıcı çalışmalar yaparlar. Sadece kendi geçimlerini düşünürler ve işçinin sözü dinlenir, gücü kuvvetli, bilgisi geniş olmasını önleyici yolda yürürler. İşçilerin kendi haklarına sahip çıkmasını istemezler. Hele işçilerin grev yapmasına asla müsaade etmezler ve grev kararı verdirmezler. Grev yapsalar bile, mutlaka işçileri grevden soğutmak için yaparlar. Ya da işverenin menfaati için, işçiye ücret ödemesini önlemek için, işverenin ham maddesi yokken, ya da işverenin stokları artmışken grev yaparlar ve böylece işçiye ağır bir darbe indirmiş, buna karşılık işverenin ekmeğine yağ sürmüş olurlar.

ASIL TEHLİKE: İHANET

Bu kukla sendikaların, bu göstermelik ve yalancı işçi sendikalarının asıl tehlikesi, işçileri kendi

çıkarlarına yarayan fikirlerden uzaklaştırmayı esas vazife olarak almış bulunmalarıdır. Bu sözde işçi sendikaları, işverenlerin ve sermaye çevrelerinin hâkimiyetini, sosyal adaletin tam olarak gerçekleşmesini sağlayan fikir ve görüşleri, işçilere telkin ederler. Bu yalancı işçi sendikaları, işverenlerin ve sermaye çevrelerinin çıkarlarını koruyan fikir ve görüşleri benimserler ve işçilere daima bu görüşleri ısıtıp ısıtıp sunarlar. İşçinin Anayasada teminat altına alınan haklarını bir kenara iterler ve işçileri Anayasa haklarına sahip çıkmaktan alakoyarlar. Asıl büyük tehlike de budur.

BUGÜNKÜ DURUM

İşçilerin içinde buldukları bugünkü durum, uzun süre işçilerin teşkilatlanmasının kanun yoluyla yasaklanmış olmasındandır. İşçiler yeniden sendika kurma hakkına kavuşunca bu defa da toplu sözleşme ve grev hakkını elde edememişlerdir. Grev hakkının olmadığı memlekette emeğin hakkı korunamaz. İşçinin bilinçlenmesi sağlanamaz.

İşçi az kazandığı halde çok vergi ödüyor.

İşçinin ömrü çalışmakla geçtiği halde başını sokacağı kendisine ait sıhhi bir evi olamıyor.

İşçiler karı, koca, ana, baba, kardeş ve çocuk olarak hep çalışır, durmadan çalışır. Fakat aldığı ücretle geçinemez, en ilkel ihtiyaçlarını karşılayamaz. Ne bayramda sevinir, ne hafta tatilinde eğlenir, ne yıllık iznini rahat bir gönülle geçirir. Borç, harç içinde, istediklerini alamadan, beğendiklerini giyemedi, arzuladığı eşyayı kullanamadan yaşar durur.

İşçiler, bilgilerini geliştirmek için gece kurslarına, gece üniversitelerine gidemelzer. Çocuklarını li-

sede, üniversitede diledikleri fakültede okutamazlar. Bu imkândan yoksun kalırlar. Dünya nimetlerini tadamadan göçer, giderler.

İşte, gerçek sendika, bu kötü kaderi değiştirmeye çalışır. İşçinin insanca yaşamasını gerçekleştirci eğitimi yapar, çaba gösterir. Kukla sendikalar ise, bugünkü yoksulluk durumunu devam ettiren yolda yürür, işçinin mücadelesini köstekler.

TÜRKİYE MADEN - İŞ SENDİKASININ ORTAYA KOYDUĞU TEHLİKELER :

Türkiye Maden - İş Sendikası, işçilerin içinde bulunduğu şartları iyi bilir. Olup bitenleri iyi görür. Karşılaşılan tehlikeleri önceden öğrenir ve ona göre tedbir alır.

Türkiye Maden - İş Sendikası'nın ısrarla belirttiği tehlike, bir kısım işveren gurubunun, Anayasada yer alan işçilerin ekonomik ve sosyal haklarını fiilen ortadan kaldırmak istekleridir. Gerçekten de işçiler bir Anayasa savaşı vermektedirler. Çünkü Anayasada yer alan hür sendikacılık ve işçinin insanca yaşamaya elverişli sosyal adalete uygun bir ücret uygulanması ilkesine karşı harekete geçilmiştir. Bu sermaye çevrelerinin amaçları şöyle özetlenebilir:

- 1 — Anayasada tanıyan ekonomik ve sosyal hakların kullanılmasını önlemek,
- 2 — İşçilerin, gerçek işçi sendikalarında toplanmalarını önlemek,
- 3 — Grev hakkını, işçilerin kolayca kullanamayacakları ve üstelik işçilere zarar veren bir fiil derekesine düşürmek,
- 4 — Sendikaların işyeri temsilcileri müessesesini işlemez hâle getirmek, sendika temsil-

cilerini, işverenlerin sert işyeri disiplinini uygulayacak birer işveren adamı hâline getirmek,

- 5 — Toplu iş sözleşmelerini, işverenlerin uygulamakta oldukları tek taraflı işyeri idare etmeliğinin ve vermeğe razı olduğu ücretin sendikalar tarafından kabul edildiğini gösteren bir belge hâline getirmek,
- 6 — Anayasayı, Sendikalar Kanunu ile Toplu Sözleşme ve Grev Kanununu göstermelik duruma getirmek,
- 7 — Demokrasiyi, yâni halkın halk tarafından halk için idaresi sistemini kâğıt üstünde bırakmak, sermaye çevrelerinin devam eden hâkimiyetlerini yeni kalıplar içinde sürdürmek, işçinin yoksulluğunu devam ettirmek.

Türkiye Maden - İş Sendikası bu gerçekleri bütün işçilerin bilmesini ister. İşçiler, bunları bilmelidir ki, kendi haklarını koruyabilsin ve kukla sendikalar kurduran sermaye çevrelerinin işçiye hazırladığı çukura düşmesin.

SENDİKALARIN UYANIKLIĞI

Gerçek işçi sendikaları, Anayasa haklarına dört elle sarılmıştır. Gerçek işçi sendikalarında yer alan işçiler yavaş yavaş Anayasa haklarına sahip çıkmayı öğrenmektedir. Gerçek işçi sendikaları daha da güçlenmenin yollarını bulmuştur. Başarıya ulaşmak için çalışmaktadırlar.

İşçilerin kara bahtını yenmesi için Türkiye Maden - İş Sendikası işçileri eğitmeye, işçilere bilgi vermeye, işçileri bilimin nimetlerinden yararlandırmaya

çok büyük önem vermektedir. Onun için de Maden - İş adlı bir gazete çıkararak işçilere parasız dağıtmaktadır. Maden - İş'ten Haberler Ajansını kurmuştur. Kısaca MaHa denilen ajans bültenlerine işçilerin duyması, öğrenmesi gereken haberleri, yorumları koymakta ve bütün sendika işyeri temsilcilerine parasız olarak göndermektedir. Seminerler düzenleyerek işçilere uzmanların ve bilim adamlarının dersler vermesini sağlamaktadır. Öğretici, eğitici filmler göstermektedir. Bu hizmeti de parasız yapmaktadır. Seminere katılan işçilerin gündeliklerini de vermektedir. Ayrıca işçilere bir eğitim çantası vermekte, broşür ve kitaplar armağan etmektedir.

İŞVERENLERİN NİYETLERİ

Bir kısım işverenler ve sermaye çevreleri ise, işçinin uyanmasını önlemeye önem vermektedir. Bu çevrelerin amaçlarını şöyle derleyebiliriz:

- 1 — Gerçek işçi sendikalarının yöneticilerini, işverenlerin fikirlerini ve menfaatlarını korur duruma getirmek,
- 2 — Bunu gerçekleştiremedikleri işkollarında kukla sendikalar kurdurmak veya gerçek işçi sendikasına ihanet için daha önce kurulmuş bir sendikayı işverenin aşırı kârını ve işçiyi sömürme sisteminin bekçileri durumuna getirmek,
- 3 — İşçileri, önce sendikaya üye olmamaları için aldatmak, korkutmak, böylece işçilerin teşkilatlanıp bilinçlenmelerini önlemek,
- 4 — Sendika temsilcilerini işçiye mânevî baskı yapan bir aracı durumuna getirmek, ya da ekonomik baskı ile yıldırarak, buna katla-

nan temsilcileri işyerinden çıkararak işçilerin gerçek bir sendika temsilcisinden yoksun kalmasını sağlamak, boşalan temsilcilğe başka bir işçinin getirilmesini güçleştirmek ve böylece demokrasinin fabrikalara girmesini geciktirmek,

- 5 — Grev hakkını kullanılmaz, kullanılsa bile işverenin işletme politikasına yarayan ve geçici zararlardan tamamen kurtaran bir vasıta hâline getirmek,
- 6 — Kukla sendikaları çoğaltarak işçilerin birbirleriyle uğraşmasını başarmak. Böylece de gerçek işçi sendikalarının işçi haklarını arayıcı, temel dâvalara eğilebilmeye vakit bulan birer demokratik kurum olmalarını önlemek, işverenleri sömürme ve hükmetme sistemleri içinde serbest ve rahat bırakmak.

İyi bir sendikacı bunları bilerek çalışır. Gerçek sendikacıların amacı demokrasiyi gerçekten uygulamaktır.

BİR SENDİKANIN GÜCÜ

Bir sendikanın, bir işçi sendikasının gücü, üyeleriyle bir bütün teşkil etmesindedir. Bir işçi sendikası işçilerin haklarını aramakla kalmaz, işverenlerin tutumunu da izler. Ona göre tedbir alır ve işçiyi korur. Bunun içindir ki, bir kısım işverenlerin ve sermaye çevrelerinin tutumunu olduğu gibi tesbit etmek gerekmiştir. Bir sendikanın gücü, bütün üyeleriyle bir kalb gibi çarpar olmasındadır. Bu da sendika yöneticilerinin bildiklerini bütün üyelere duyurmak ve ulaştırmakla mümkündür.

Bir sendika, olup bitenleri iyi ve doğru değerlendirebilirse, başarısı o nisbette artar. Onun için bir kısım işverenlerin niyetlerini bilerek gerçek sendikalarda toplanmak işçilerin baş görevi olmalıdır. İyi bir sendikacı da, tek tek, kendi başına yürüyüp muvafak olamayacağı iş mücadelesini ancak kendisi gibi işçilerin kurduğu, kendisi gibi işçilerin yönettiği ve kendisi gibi işçilere yararlı bir yolda çalışan sendikaya üye olur ve başka işçilerin de üye olmasını sağlar. Bunu da uyarmakla ve eğitici bir çabayla yapar.

Bir sendikanın üyesi ne kadar çok ve bu üyeler görevlerini ne kadar başarı ile yapıyorlarsa o sendika o kadar güçlü ve başarılı olur. Sendikacılık, elbirliğiyle yürütülen şerefli bir çalışmadır. Çalışmalar sendikanın tüzüğüne göre yapılır, kongre kararlarına göre hareket edilir. Seçilen yöneticilerin birbirlerine danışarak birbirleriyle konuşarak verdikleri kararlarla gelişir, genişler ve etkisini arttırır. İşçiler şube kongrelerine katılarak, yönetim kurullarına seçilmek için adaylıklarını koyarak sendika çalışmalarına fiilen katılmış olurlar. Aydan aya aidatlarını ödeyerek, gerektiği vakit bağışlar yaparak yerine getirdikleri vazifelerini de süreksiz devam ettirirler. Sendika da üyelerinin aidat ve bağışlarıyla ihtisas bürolarını kurar, teknik elemanları görevlendirir ve işçinin ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmasını hızlandırır. İşçiye işçilik şuuru verir.

FABRİKADA DEMOKRASI

Demokrasinin, işçi haklarının, işçilerin vatandaş olarak hürriyetlerinin işyerlerine girmesi, buralarda yerleşmesi gereklidir. İşveren veya vekillerinin işçileri, diledikleri gibi çalıştırıp, diledikleri iş şartlarını

kabul ettirmesi önlenmelidir. Uzun yıllar bu uğurda çalışılmış, bir çok işçi işinden olmuştur. Nihayet, işçilerin hür sendikalar kurması, bu sendikalara diledikleri gibi üye olmaları, işyerlerinde sendika temsilcileri bulundurmaları kanun hükümleri arasında yer almıştır. Böylece de endüstri alanına demokratik düzenin girmesi başarılmıştır. Asıl önemlisi bunu devam ettirmektir. İşçi sendikası temsilcilerinin bilecek, işyerinde işçi haklarını titizlikle koruması gereklidir. Sendikalı olmaktan vazgeçmemek, sendika temsilciliği için gerekli bilgiyi edinmek ve işyerinde başarılı bir işçi ve sendikacı olmanın yollarını arayıp bulmak zorunludur.

Bazı işçilerin sendikalara yazılmamaları için bazı işyerlerinde bazı işverenler veya adamları çeşitli sözler söylerler. Sendikaya girip te ne olacaksın? derler, sendika sadece aidat alır, sana ne getirir, sana ne verir? derler ve işçileri aldatmaya bakarlar. Bilinmelidir ki sendikaya girmekle işçi, önce insanca yaşamak hakkına lâyık olduğunu isbat eder. Sendikasız işçinin sudan çıkmış balıktan farkı olmadığı hiç unutulmamalıdır.

SENDİKANIN İLK AMAÇLARI

Sendikaların ilk amaçları şunlardır:

İşçiyi sendikaya üye yapmak.

İşçi adına toplu sözleşme yapmak.

İşçinin sendikaya üye olması işçiye şeref verir. İşçiye haklarını arayan bir kuruluşun varlığını bildirir ve işçiye güvenlik sağlar. İşçi, karşılaşacağı her güçlükte kendisine candan yardım eden bir işçi topluluğunun varlığını bilir. Korkusu kalmaz. Müşkülleri sendika tarafından yenilir ve şikâyetleri halledilir.

Bu suretle işçi, işine gücüne devam ederken sendikası onun için ne lâzımsa yapar. İşçinin sendikaya üyeliği, işçinin işveren yanındaki durumunu kuvvetlendirir. O işçiye kötü muamele yapmaktan çekinir. Çünkü güçlü bir sendika o işçinin arkasında maddi ve mânevî bir dayanak olarak tetikte beklemektedir.

Sendikanın, üyeleri adına yaptığı sözleşme ile işçinin ücreti arttırılır. İşçinin, işverene zam yapması için yalvarması sona erer. Yalvarmaktan, avuç açmaktan, göz yaşı dökmekten kurtulmanın yolu toplu sözleşme yapacak gücü bulmadadır. Bu da o işyerindeki işçilerin yarından fazlasının o işçi sendikasına üye olmasıyla mümkündür.

Toplu sözleşme ile işçiye yeni sosyal haklar kazandırılır.

İşçinin çalışmasının karşılığı daha iyi alınır.

İşçiye şikâyet hakkı tanınır ve şikâyet yolları sıralanır.

İşçiye ceza verilmesi güçleştirilir ve özel hakemler kurulur.

İşçinin ücretli izin günleri arttırılır.

İşçinin sağlığı korunur.

İşçinin kazaya uğraması ihtimali yok denecek kadar azaltılır.

İşçinin işten çıkarılması usullere bağlanır. Kolayca işçi çıkarmaları önlenir.

Bu toplu iş sözleşmesinin işçiye sağlayacağı menfaati de işçinin sendikaya bağlılığı, sendika kararlarına uyması temin eder.

Başarılı sendikacı olmanın ilk şartı, sendikasına bağlılıktır. Bazı işverenlerin dolambaçlı yoldan işçi haklarını kısıtlamaya yarayan çabalarına karşı koymak, sendikaya üye olmakla sağlanır. Sendikalı olmak, insanca yaşama mücadelesinde ilk basamaktır.